

Motion till riksdagen 2013/14:U250

av **Jabar Amin m.fl. (MP)**

Stöd Palestina – ställ hårdare krav på Israel

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska arbeta aktivt inom EU för att uppgraderingar av handelsförbindelserna mellan EU och Israel (associationsavtalet) inte ska komma till stånd så länge Israels regering varken uppfyller sina förpliktelser enligt associationsavtalet eller internationell lag.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inom EU verka för att en undersökning ska genomföras om huruvida produkter som är producerade på ockuperade områden märks om av Israel till att produkten är producerad i Israel.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör kräva att Israels regering drar sig tillbaka från ockuperade palestinska områden.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör kräva av Israels regering att den upphör med all bosättningsaktivitet på Västbanken och i östra Jerusalem.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör kräva av Israels regering att den upphör med det folkrättsvidriga byggandet av muren på ockuperat palestinskt område samt verka för att Haagdomstolens 70 (79) utslag från 2004, som olagligförklarar densamma, efterlevs och genomförs.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att import av vapen från Israel bör upphöra.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska kalla hem den svenska militärattachén i Tel Aviv.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska ta initiativ inom EU för att EU ska införa ”smarta sanktioner” mot Israel så länge Israels brott mot folkrätten och internationella avtal fortsätter.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Palestiniernas strävan efter att bli erkända som självständig stat av FN har stort symboliskt värde, och kan förhoppningsvis utgöra början på en process som leder till förändringar av mer konkret natur. Det är, emellertid, avgörande att världssamfundet inte inskränker sig till symbolpolitik utan kraftfullt agerar mot Israels ockupation och förtryck av palestinierna. Den israeliska regeringens huvudlösa politik utgör ett hot mot såväl palestinierna som israelers förhoppningar om att kunna leva i fred och frihet.

Palestina är ockuperat av Israel. Konflikten mellan Israel och Palestina är nu inne på sitt åttonde decennium. Under dessa år har civila på båda sidorna av konflikten drabbats hårt av våldet och stridigheterna.

Ockupationen av Västbanken och östra Jerusalem samt de facto ockupationen och blockaden av Gaza måste upphöra för att en varaktig fred ska uppnås. Lösningen på konflikten bygger på att alla berörda parter respekterar folkrätten, FN:s resolutioner och rätten till en fredlig samexistens inom en tvåstatslösning där båda folken kan leva i trygghet och säkerhet.

Men staten Israel ignorerar FN-resolutioner och bryter mot både folkrätt och internationell lag. Israel fortsätter det väldiga murbygget på Västbanken, som idag uppnått en längd på drygt 70 mil. Denna separationsbarriär, som väsentligen anläggs på ockuperad mark, skiljer inte bara israeler och palestinier åt utan splittrar även många palestinska familjer och försämrar tillgången på utbildning och hälsovård. Internationella domstolen (ICJ) har slagit fast att bygget av muren är olagligt och kräver att det upphör. Alla EU-länder har i FN:s generalförsamling ställt sig bakom ICJ:s ståndpunkt.

Antalet palestinska så kallade säkerhetsfångar i israeliska fängelser fortsätter vara högt och inkluderar även palestinska parlamentariker och före detta ministrar. Administrativa frihetsberövanden utan rättegång är, enligt den israeliska människorättsorganisationen B'Tselem, vanligt förekommande och även barn frihetsberövas på detta sätt. Människorättsorganisationer kritiserar israeliska myndigheter för att armén och bosättare på Västbanken begår övergrepp utan att straffas. Det finns exempel där polis dokumenterats kasta sten tillsammans med bosättare på obeväpnade palestinier.

Israels folkrättsvidriga politik fortsätter trots protester från såväl omvärlden som den inhemska fredsopinionen.

Ord måste nu följas av handling. Det räcker inte med att konstatera att staten Israel kränker folkrätten. Omvärlden måste dessutom agera.

Det är viktigt att den svenska regeringen nu arbetar aktivt inom EU för att uppdatering av handelsförbindelserna mellan EU och Israel (associationsavtalet) inte ska komma till stånd så länge Israel inte uppfyller sina förpliktelser enligt såväl associationsavtalet som internationell lag.

Produkter som är producerade på ockuperade områden omfattas inte idag av EU:s frihandelsavtal med Israel, men det görs gällande att sådana produkter märks om av Israel, så att det istället står att produkterna är producerade i Israel. Därför bör Sverige ta initiativ inom EU till en utredning om Israel bryter mot associationsavtalet på denna punkt. I så fall bör avtalet hävas eller

Fel! Okänt namn på

stoppas tills detta rättas till. Det är även viktigt att den svenska regeringen nu deklarerar tydligt att vi kräver att Israel drar sig tillbaka från ockuperade palestinska områden. Vi bör även agera mot Israels bosättningspolitik och kräva av Israel att upphöra med all bosättningsaktivitet på Västbanken och i Östra Jerusalem.

Vidare bör vi agera mot byggandet av muren och kräva av Israel att upphöra med det folkrättsvidriga byggandet av muren på ockuperat palestinskt område och för att Haagdomstolens 70 (79) utslag från 2004, som olagligförklarar densamma, efterlevs och genomförs. Vi bör dessutom förbjuda all vapenimport från Israel. Vi anser att det också är viktigt att Sverige kallar hem den svenska militärattachén i Tel Aviv. Sverige bör vidare verka för att EU ska införa smarta ekonomiska sanktioner (frysning av regeringsledamöters och höga militärers tillgångar i EU-områden, förhindra dessa från att komma in i EU med mera) mot Israel så länge Israels brott mot folkrätten och internationella avtal fortsätter.

Vi ska samtidigt verka för att bojkotta, inte investera och sätta in sanktioner. Bojkotten är många gånger ett effektivt sätt och är ett verktyg som ligger i våra händer som konsumenter. Vi kan välja att inte köpa israeliska produkter så länge ockupationen och folkrättsbrotten pågår. Att investera i ett land innebär att man indirekt stödjer landet. Som ett sätt att visa vår kritik mot det som den israeliska regeringen gör sig skyldig till bör vi verka för att företag, banker och institutioner drar tillbaka investeringar som stödjer den israeliska ockupationspolitiken. Ibland kan politiker och de globala institutionerna använda sig av sanktioner såsom handelshinder, förbud mot militärt samarbete eller begränsningar i de diplomatiska förbindelserna som verktyg för att markera att man inte accepterar statens politik. I ett upprop 2005 slöt över 170 palestinska organisationer upp bakom kravet på omvärlden att införa bojkott, desinvestering och sanktioner (BDS) mot Israel så länge ockupationen och folkrättsbrotten fortgår. Vi stödjer BDS-initiativet och anser att Sveriges regering ska tillämpa detta.

Stockholm den 2 oktober 2013

Jabar Amin (MP)

Mehmet Kaplan (MP)

Annika Lillemets (MP)

Valter Mutt (MP)

Maria Ferm (MP)